

**Souhrnná zpráva o rozhodnutí Komise
ze dne 8. prosince 2009
týkající se řízení podle článku 65 smlouvy o ESUO
(Věc COMP/37.956 – Výztuže do betonu, znovupřijetí)**

(oznámeno pod číslem K(2009) 9912 v konečném znění)

(Pouze italské znění je závazné)

(2011/C 98/06)

Komise dne 30. září 2009 přijala rozhodnutí (pozměněné rozhodnutím ze dne 8. prosince 2009) týkající se porušení článku 65 Smlouvy o ESUO. V souladu s článkem 30 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾ Komise zveřejňuje jména stran a hlavní obsah rozhodnutí včetně všech uložených sankcí, přičemž přihlíží k oprávněnému zájmu podniků na ochraně jejich obchodního tajemství. Rozhodnutí v závazném znění bez důvěrných údajů, jakož i ve znění pracovních jazyků Komise, je dostupné na této internetové stránce generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

<http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/>

1. ÚVOD

- (1) Toto rozhodnutí představuje znovupřijetí rozhodnutí ze dne 17. prosince 2002 ⁽²⁾, kterým Komise poprvé odsoudila kartel v odvětví výztuží do betonu v Itálii na základě Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli (dále jen „smlouva o ESUO“). Soud prvního stupně zrušil dne 25. října 2007 uvedené rozhodnutí, přičemž rozhodl, že Smlouva o ESUO nemůže představovat právní základ, protože její platnost v době přijetí rozhodnutí ⁽³⁾ uplynula ⁽⁴⁾.
- (2) Ačkoliv se jedná o stejné porušení předpisů, zakládá se toto rozhodnutí na čl. 7 odst. 1 a čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 101 a 102 SFEU ⁽⁵⁾.
- (3) Adresáty rozhodnutí je osm italských podniků, které odpovídají jedenácti společnostem: Alfa Acciai SpA, Feralpi Holding SpA, Ferriere Nord SpA, IRO Industrie Riunite Odolesi SpA, Leali SpA, Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA v likvidaci, Lucchini SpA, S.P. SpA v likvidaci, Riva Fire SpA, Valsabbia Investimenti SpA a Ferriera Valsabbia SpA. Úmluva, jejímiž stranami byly, trvala od 6. prosince 1989 do 4. července 2000.

2. POPIS PŘÍPADU

2.1 Průběh řízení

- (4) Na základě informací shromážděných během vyšetřování prováděných v podnicích vyrábějících výztuže do betonu a na základě odpovědí na žádosti o informace, které byly

těmto podnikům zaslány podle článku 47 Smlouvy o ESUO, Komise dne 26. března 2002 zahájila řízení podle článku 65 Smlouvy o ESUO a schválila oznámení námitek ve smyslu článku 36 Smlouvy o ESUO vůči podnikům, které jsou adresáty rozhodnutí.

- (5) V průběhu přípravného řízení společnosti Ferriere Nord SpA a Leali SpA navázaly s Komisí kontakt ve smyslu Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů ze dne 18. července 1996 ⁽⁶⁾ (dále jen „oznámení o shovívavosti“).
- (6) Adresáti oznámení námitek předložili příslušné připomínky a – s výjimkou společnosti Lucchini SpA – požádali o jejich ústní vyjádření před pověřeným úředníkem během slyšení, které proběhlo dne 13. června 2002.
- (7) Dne 13. srpna 2002 Komise zaslala uvedeným adresátům dodatečné oznámení námitek, v němž objasnila svůj postoj při pokračování řízení po uplynutí platnosti Smlouvy o ESUO. Pověřený úředník kromě toho dne 30. září 2002 zorganizoval druhé slyšení za přítomnosti zástupců členských států.
- (8) Výsledkem řízení bylo přijetí rozhodnutí dne 17. prosince 2002, které bylo následně zrušeno Soudem prvního stupně dne 25. října 2007 na základě odvolání osmi z devíti podniků, které byly adresáty rozhodnutí. Rozhodnutí se však stalo konečným v případě sdružení podniků Federacciai (Federazione delle imprese Siderurgiche Italiane – Sdružení italských železářských podniků), které odvolání nepodalo.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí 2006/894/ES (Úř. věst. L 353, 13.12.2006).

⁽³⁾ Dne 17. prosince 2002.

⁽⁴⁾ Dne 23. července 2002.

⁽⁵⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 45, 19.2.2002, s. 3.

- (9) Zrušení rozhodnutí ze dne 17. prosince 2002 se zakládá výlučně na chybném uvedení právního základu (ustanovení čl. 65 odst. 4 a 5 Smlouvy o ESUO, jejichž platnost v době přijetí rozhodnutí uplynula). Zrušení rozhodnutí tedy nemá vliv na platnost správního řízení, které přijetí rozhodnutí předcházelo. Komise proto dopisem ze dne 30. června 2008 zúčastněné strany informovala o tom, že po opravě právního základu hodlá zrušené rozhodnutí znovu přijmout. Všechny strany předložily k uvedené záležitosti své připomínky.
- (10) Poradní výbor pro restriktivní praktiky a dominantní postavení vydal kladné stanovisko k návrhu rozhodnutí dne 18. září 2009. Komise toto rozhodnutí přijala dne 30. září 2009 (rozhodnutí bylo dále pozměněno dne 8. prosince 2009, pokud jde o určité číselné údaje v osmi poznámkách pod čarou a příloze, která nebyla v prvním rozhodnutí obsažena).

2.2 Souhrnný přehled protiprávních jednání

- (11) Adresáti se podíleli na jednotném, komplexním a nepřetržitým porušování ustanovení čl. 65 odst. 1 Smlouvy o ESUO, přičemž jejich cílem a účelem bylo stanovení cen, na základě čehož se dohodlo i omezení a kontrola výroby nebo prodeje výztuží do betonu v podobě tyčí nebo svitků na italském trhu.
- (12) Konkrétně se sdružení podniků Federacciai a další podniky, které s tímto sdružením spolupracovaly, dohodly a následně, minimálně od konce roku 1989, prováděly jednotné určování výše „příplatku za průměr“ pro výztuže do betonu v Itálii. Tyto podniky s podporou sdružení Federacciai rozšířily od dubna 1992 svá rozhodnutí a postupy i na stanovování základních cen výztuže do betonu v Itálii. Od téhož okamžiku až do konce září 1995 se tato dohoda dále rozšířila na určování platebních lhůt.
- (13) Počínaje minimálně koncem roku 1994 sdružení Federacciai svou organizační činnost provádělo systematictěji, pokud se týká cen, ale i pokud se týká vyrobených a prodaných množství výztuží do betonu.
- (14) Od roku 1995 se tito účastníci dohody začali domlouvat na snížení a kontrole výroby a prodeje za účelem snížení množství výztuží do betonu uváděných na trh. Některé výrobní podniky zavedly systém přesnější a systematictější vícestranné vzájemné kontroly vyrobených a prodaných množství každým jednotlivým podnikem.
- (15) Komise nedisponuje informacemi dostatečnými k tomu, aby prokázala existenci porušování pravidel hospodářské soutěže v období po 4. červenci 2000. Je třeba upřesnit, že ne všechny podniky se nutně účastnily na všech jednáních, která byla popsána výše, a že některé podniky se jich účastnily po kratší období.

2.3 Udělení odpovědnosti a trvání protiprávního jednání

- (16) Subjekt Alfa Acciai S.p.A, kterému je rozhodnutí určeno, je odpovědný za jednání společnosti Alfa Acciai SpA samotné, jakož i za jednání společnosti Acciaieria Megara SpA (od roku 1996) a společnosti Alfa Acciai S.r.L. (před rokem 1996) a společnosti Acciaierie di Sicilia SpA. Subjekt Alfa Acciai SpA se dohody účastnil od 6. prosince 1989 do 4. července 2000. Společnost Alfa se však od 13. června 1995 do 12. února 1996 nepodílela na části dohody týkající se omezení nebo kontroly výroby nebo prodeje.
- (17) Subjekt Feralpi Holding SpA, kterému je rozhodnutí určeno, je považován za právního nástupce společnosti Feralpi Siderurgica SpA, které bylo určeno zrušené rozhodnutí z roku 2002, protože se jednalo o podnik, který byl odpovědný za jednání společnosti Feralpi Siderurgica SpA, jakož i za jednání společnosti Feralpi Siderurgica S.r.L a předchozí společnosti Feralpi Siderurgica SpA. Doba účasti na dohodě trvala od 6. prosince 1989 do 27. června 2000.
- (18) Subjekty Leali SpA a Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA v likvidaci, kterým je rozhodnutí určeno, jsou odpovědné za jednání společnosti Leali SpA a společnosti Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA v likvidaci, jakož i za jednání společnosti Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA (do listopadu 1998), po které nastoupily. Po tomto datu je společnost Leali SpA sama odpovědná za uvedená jednání. Doba účasti na dohodě trvala od 6. prosince 1989 do 27. června 2000.
- (19) Subjekty Lucchini SpA a S.P. SpA v likvidaci, kterým je rozhodnutí určeno, jsou odpovědné za jednání společnosti Lucchini SpA a Siderpotenza SpA (nyní „S.P. SpA v likvidaci“), jakož i za jednání společného podniku Siderpotenza SpA (do roku 1991) a společnosti Lucchini Siderurgica SpA (do konce roku 1997). Doba účasti na dohodě trvala od 6. prosince 1989 do 27. června 2000. Společnost se však od 9. června 1998 do 30. listopadu 1998 neúčastnila části dohody týkající se omezení nebo kontroly výroby nebo prodeje.
- (20) Subjekt Riva SpA, kterému je rozhodnutí určeno, je odpovědný za jednání právního nástupce společnosti Riva SpA, kterému bylo určeno zrušené rozhodnutí z roku 2002, protože se jednalo o podnik, který byl odpovědný za jednání společnosti Riva SpA, jakož i za jednání společností Fire Finanziaria SpA, Riva Prodotti Siderurgici SpA, Acciaierie e Ferriere di Galtarossa SpA a Acciaierie del Tanaro SpA. Doba účasti na dohodě trvala od 6. prosince 1989 do 27. června 2000. Společnost se však od 1. května 1998 do 30. listopadu 1998 neúčastnila části dohody týkající se omezení nebo kontroly výroby nebo prodeje.
- (21) Subjekty Valsabbia Investimenti SpA a Ferriera Valsabbia SpA, kterým je rozhodnutí určeno, jsou odpovědné za jednání společnosti Valsabbia Investimenti SpA

a společnosti Ferriera Valsabbia SpA, jakož i za jednání bývalé společnosti Ferriera Valsabbia SpA (do roku 2000) a jí předcházející společnosti Ferriera Valsabbia SpA (do roku 1990). Subjekt se dohody účastnil od 6. prosince 1989 do 27. června 2000.

- (22) Společnosti Ferriere Nord SpA, IRO Industrie Riunite Odolesi SpA, kterým je rozhodnutí určeno, jsou stejné podniky, jakož i stejné právnické osoby se stejným obchodním názvem, které zavedly postupy, které podle tohoto rozhodnutí představují porušování práva EU v oblasti hospodářské soutěže dodatečně k porušení, na něž upozornila Komise. Společnost Ferriere Nord SpA se dohody účastnila od 1. dubna 1993 do 4. července 2000. Subjekt Ferriere Nord se však od 13. června 1995 do 27. září 1998 nepodílel na části dohody týkající se omezení nebo kontroly výroby nebo prodeje. Společnost IRO Industrie Riunite Odolesi SpA se dohody účastnila od 6. prosince 1989 do 27. června 2000.

2.4 Pokuty

- (23) Výše pokut byla stanovena na základě pokynů pro výpočet pokut z roku 1998. Vzhledem k tomu, že jde o znovupřijetí, je výše uložených pokut až na malou výjimku téměř stejná jako výše pokut uložených na základě zrušeného rozhodnutí z roku 2002, neboť se jedná o stejné porušení.

2.4.1 Základní částka

- (24) Porušení spočívá v jednotné, komplexní a trvalé dohodě, jejímž předmětem je určování cen, v jehož rámci bylo dohodnuto i omezování nebo kontrola výroby nebo prodeje výztuží do betonu v podobě tyčí nebo svitků na italském trhu. Takové jednání svou povahou představuje velmi závažné porušení čl. 65 odst. 1 Smlouvy o ESUO. Tento kartel byl rozšířen na celé území Italské republiky. Komise má za to, že subjekty, kterým je rozhodnutí určeno, se dopustily velmi závažného porušení. Omezení dopadu dohody pouze na italský trh neumožňuje snížit stupeň závažnosti porušení z velmi závažného na závažné, neboť je třeba přihlédnout k objemu italské výroby.
- (25) Přesto, aniž je dotčena vysoká míra závažnosti tohoto porušení, Komise při stanovování základní částky pokuty přihlédla ke zvláštním charakteristikám tohoto případu, konkrétně ke skutečnosti, že se dohoda týká vnitrostátního trhu, který v době porušení podléhal zvláštní úpravě uvedené ve Smlouvě ESUO, a na kterém měly podniky, kterým je rozhodnutí určeno, pouze omezené podíly.

2.4.1.1 Rozdílný přístup

- (26) Ve skupině velmi závažných porušení umožňuje stupnice udělitelných pokut přistupovat k podnikům rozdílným způsobem tak, aby bylo možné přihlédnout ke skutečným ekonomickým schopnostem pachatelů porušení vážně

narušit hospodářskou soutěž, a aby bylo možné stanovit takovou výši pokuty, která by zaručila dostatečně odrazující účinek.

- (27) Jak již bylo uvedeno ve zrušeném rozhodnutí z roku 2002, má Komise za to, že podíl na trhu, kterého dosáhly subjekty, kterým je rozhodnutí určeno, v celém posledním roce porušování (rok 1999), nepředstavuje jejich skutečnou přítomnost na dotčeném trhu v předmětném období. Mezi lety 1990 a 1999 se totiž jejich podíly na trhu prakticky ztrojnásobily. Proto lze na základě průměrných podílů na trhu z období let 1990 až 1999 určit tři skupiny podniků podle klesající stupnice přítomnosti na trhu.

- (28) U společností Riva a Lucchini/Siderpotenza je třeba základní částku pokuty vypočtené v závislosti na významu relevantního trhu navýšit, aby bylo možné přihlédnout k rozsahu a globálním zdrojům těchto podniků. Ve skutečnosti je obrat dosažený těmito podniky u produktů ESUO o mnoho vyšší, než je obrat dosažený ostatními podniky podílejícími se na tomto jednání. Je třeba připomenout, jak vyplývá ze spisu, že v mnohých případech se vrcholný management těchto podniků přímo účastnil tohoto porušování. Proto, aby bylo dosaženo dostatečně odrazujícího účinku, je třeba v případě těchto dvou společností navýšit základní částku pokuty. Komise ve zrušeném rozhodnutí navýšila základní částku pokuty o 225 % v případě společnosti Lucchini/Siderpotenza (jejíž obrat výrobků ESUO je přibližně třikrát vyšší, než je obrat největšího z ostatních podniků) a o 375 % v případě společnosti Riva, jejíž obrat výrobků ESUO je přibližně třikrát vyšší, než je obrat společnosti Lucchini/Siderpotenza. Z násobení v případě společnosti Lucchini/Siderpotenza se v tomto rozhodnutí snižuje na 200 %, neboť poměr mezi obratem společnosti Lucchini/Siderpotenza a obratem největšího z ostatních podniků se v roce 2008 změnil (poměr 1:3 v roce 2001 se změnil na poměr téměř 1:2 v roce 2008). Komise při přehodnocení výše násobitelů zohlednila i zaznamenanou inflaci a zvýšení obratu podniků.

2.4.1.2 Doba trvání

- (29) Porušování pravidel trvalo více než deset let a šest měsíců u všech podniků, vyjma společnosti Ferriere Nord SpA, u níž doba trvání porušování byla delší než sedm let. Z tohoto důvodu se základní výše pokuty zvyšuje o 105 % u všech podniků, vyjma společnosti Ferriere Nord, u které se zvyšuje o 70 %.

2.4.2 Přitěžující okolnosti

- (30) V této věci Komise zaznamenala pouze jednu pritěžující okolnost v recidivě společnosti Ferriere Nord SpA, které již bylo jednou sděleno rozhodnutí Komise ze dne 2. srpna 1989 týkající se její účasti na dohodě o určování cen a omezování prodeje elektricky svařovaných sítí⁽⁷⁾.

(7) Úř. věst. L 260, 6.9.1989, s. 1.

(31) Komise je proto toho názoru, že je nezbytné základní částku pokuty uložené společnosti Ferriere Nord SpA navýšit o 50 %.

2.4.3 Polehčující okolnosti

(32) Komise nezaznamenala žádnou polehčující okolnost.

2.4.4 Použití oznámení o shovívavosti z roku 1996

(33) Komise uznává, že společnost Ferriere Nord poskytla užitečné údaje, které jí umožnily lépe pochopit fungování

dohody. Komise má za to, že toto jednání je v souladu s bodem D, odstavcem 1 sdělení, které stanoví, že snížení částky pokuty je možné v případě, kdy před sdělením obvinění podnik poskytne Komisi informace, doklady nebo jiný důkazní materiál, který přispěje k potvrzení existence porušení. Komise má tedy za to, že je oprávněné poskytnout společnosti Ferriere Nord SpA snížení částky pokuty, která jí byla uložena, o 20 %.

(34) Spolupráce, kterou nabídla společnost Leali SpA nicméně nevyhovuje požadavkům bodu D oznámení o shovívavosti.

3. POKUTY ULOŽENÉ NA ZÁKLADĚ ROZHODNUTÍ

Alfa Acciai SpA	7,175 milionu EUR
Feralpi Holding SpA (ex Feralpi Siderurgica SpA)	10,25 milionu EUR
Ferriere Nord SpA	3,57 milionu EUR
IRO Industrie Riunite Odolesi SpA	3,58 milionu EUR
Leali SpA e Acciaierie a Ferriere Leali Luigi SpA v likvidaci, nerozdílně	6,093 milionu EUR
Leali SpA	1,082 milionu EUR
Lucchini SpA a S.P. SpA v likvidaci (ex Siderpotenza SpA), nerozdílně	14,35 milionu EUR
Riva Fire SpA (ex Riva Acciaio SpA)	26,9 milionu EUR
Valsabbia Investimenti SpA a Ferriera Valsabbia SpA, nerozdílně	10,25 milionu EUR